

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulată de
Persoana fizică autorizată X din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de persoana fizică autorizată X din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/ sau într-o formă de asociere și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Z prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxă pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere;
- Z lei - penalități de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Z sub nr. 38.244/ 23.02.2011 fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z, întocmite de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Z, persoana fizică autorizată X din Z aduce următoarele argumente:

- arată că în perioada verificată a desfășurat activități de prestări servicii, respectiv activități de secretariat și traduceri prestate către un birou european din Belgia, conform contractului de prestări de servicii din data de2007, însă organele de inspecție fiscală au considerat că serviciile se impozitează pe teritoriul României conform art. 133 alin. 1, colectând TVA în cota standard de 19 % aplicată prin procedeul sutei mărite pentru veniturile obținute, fără să țină cont de faptul că a realizat activități economice prin intermediul unui sediu fix, situat la biroul european din Bruxelles-Belgia;

- precizează că în speță trebuie urmărit modul de aplicare a prevederilor art. 133 cu privire la locul prestării de servicii, care este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate, care după cum este stipulat în contractul încheiat cu biroul european din Bruxelles, s-a obligat să desfășoare activitatea de secretariat și traduceri la biroul din Belgia;

- menționează că în Codul fiscal, Titlul VI Taxa pe valoarea adăugată, nu se definește noțiunea de sediu fix și nici modul în care se poate demonstra existența unui sediu fix, astfel încât consideră că faptul că PFA X și-a desfășurat activitatea economică și a obținut venituri la biroul european din Bruxelles, este suficient pentru a demonstra că locul prestării serviciului este considerat a fi acolo unde este stabilit sediul fix la care sunt serviciile prestate și anume Bruxelles – Belgia, iar definiția sediului fix nu poate fi asimilată cu definiția sediului permanent;

- consideră că dacă ar fi folosite condițiile ce trebuiesc îndeplinite pentru a exista un sediu permanent nu s-ar face altceva decât să se demonstreze existența unui sediu fix la biroul european din Bruxelles, însă nu sunt îndeplinite condițiile unui sediu permanent, datorită perioadelor de timp în care s-a desfășurat activitatea.

În concluzie, solicită admiterea contestației și pe cale de consecință anularea Raportului de inspecție fiscală nr. Z și a Deciziei de impunere nr. Z prin care au fost stabilite obligațiile de plată suplimentare reprezentând TVA în sumă de Z lei și majorări și penalități de întârziere în sumă de Z lei.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z întocmită în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z au constatat următoarele:

În urma verificării veniturilor realizate, organele de inspecție fiscală au constatat că persoana fizică autorizată X avea obligația de a se înregistra ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată începând cu luna

noiembrie 2007, întrucât în luna septembrie 2007 a depășit plafonul de scutire de 35.000 euro (119.000 lei).

Pe trimestrul IV 2007, în urma verificării documentelor justificative privind încasările realizate, s-a constatat că persoana fizică autorizată a obținut venituri în sumă de Z lei, pentru care taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă este în sumă de Z lei.

În anul 2008, conform documentelor justificative emise de către contribuabil, acesta a realizat în trimestrul I venituri în sumă de Z lei, având obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de Z lei.

De asemenea, în trimestrul IV 2009, organele de control au constatat că contribuabilul a obținut venituri în sumă de Z lei, rezultând o taxă pe valoarea adăugată care trebuia colectată în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termenele de scadență a taxei pe valoarea adăugată stabilită de plată pe perioada2007 –2010 în sumă totală de Z lei, au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de Z lei și penalități de întârziere în sumă de Z lei.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestator, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Persoana fizică autorizată X are sediul în Z, str. Z nr. Z, ap. Z, CIF Z și își desfășoară activitatea în baza Autorizației nr. Z emisă de Primăria Municipiului Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă persoana fizică autorizată X datorează bugetului de stat obligații fiscale în sumă totală de Z lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, majorări și penalități de întârziere aferente, stabilite de organele de inspecție fiscală, în condițiile în care acesta nu s-a înregistrat în scopuri de TVA la depășirea plafonului de scutire pentru activitatea desfășurată.

În fapt, persoana fizică autorizată X din Z a depășit prin veniturile realizate în septembrie 2007 plafonul de 35.000 Euro, echivalentul sumei de 119.000 lei, fără a solicita organului fiscal înregistrarea ca plătitor de TVA, având obligația de a colecta taxă pe valoarea adăugată pentru veniturile în sumă de Z lei încasate începând cu data de 01.11.2007.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 152 alin.(1) și (6), art. 153 alin.(1) lit. b), alin.(7), art. 156² alin.(1), (2) și art. 158 alin.(1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"Art. 152. - (1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb

comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin.(1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin.(2) lit. b).

[...]

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin.(2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, **organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente**, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.

[...]

Art. 153. - (1) Persoana impozabilă care este stabilită în România, conform art. 125¹ alin.(2) lit. b), și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/ sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

[...]

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin.(1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau depășit acest plafon.

[...]

(7) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în conformitate cu prevederile alin.(1), (2), (4) sau (5) și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

[...]

Art. 156². – (1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

[...]

Art. 158. – (1) Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei

către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor prevăzute la art. 156² și 156³, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și legislației vamale în vigoare.”, coroborate cu dispozițiile pct. 62 alin. (2) lit. a) din Normele metodologice de aplicare a acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, unde se specifică:

”(2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art. 153 alin.(7) din Codul fiscal.”

Ca atare, în cursul lunii 2007 contribuabilul depășind plafonul de scutire reprezentând echivalentul a 35.000 euro, acesta avea obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal în termen de 10 zile de la data depășirii plafonului, considerată a fi prima zi a lunii octombrie 2007, urmând să dețină calitatea de plătitor de taxă începând cu luna calendaristică următoare, respectiv de la 01.11.2007.

Așadar, întrucât contestatorul nu și-a îndeplinit obligația de a se înregistra în scopuri de taxă pe valoarea adăugată și privind evidența operațiunilor și plata taxei datorate, organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea taxei pe valoarea adăugată pe care acesta avea obligația să o plătească începând cu data de la care trebuia să devină plătitor de taxă pe valoarea adăugată, fapt nerealizat de către acesta.

În ceea ce privește susținerea contestatorului potrivit căreia nu avea obligația de a se înregistra în scopuri de TVA, deoarece și-a desfășurat activitatea și a obținut venituri la biroul europarlamentarului din Bruxelles, astfel că locul prestării serviciilor este acolo unde clientul are sediul fix la care sunt prestate serviciile și anume Bruxelles-Belgia, precizăm că aceasta nu poate fi luată în considerare la soluționarea favorabilă a cauzei, fiind doar afirmații făcute fără a fi susținute cu argumente și documente.

Astfel, în contractul de prestări servicii încheiat de către contestator cu europarlamentarul Z la data de Z, anexat în copie la dosar, nu este specificat că activitatea se va desfășura în B, așa cum incorect acesta susține, beneficiarul serviciilor având înscrisă în contract doar adresa de domiciliu situată tot în Z.

De asemenea, conform Autorizației nr. Z eliberată de Primăria Municipiului Z, persoana fizică X este autorizată să desfășoare activitatea de secretariat și traducere la sediul fix din Z, str. Z nr. Z, ap. Z, iar potrivit Declarației 221 privind veniturile estimate din activități independente pe anul 2007, depusă de contribuabil la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z sub nr. Z, acesta a declarat locul principal de desfășurare a activității ca fiind la aceeași adresă din Z.

În acest sens, sunt aplicabile prevederile art. 126 alin.(1), art. 127 alin.(1) și art. 133 alin. (1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

”Art. 126. – (1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin.(1);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin.(2).

[...]

Art. 127. – (1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin.(2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

[...]

Art. 133. – (1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.”

Mai mult, petentul nu prezintă nici un fel de documente din care să reiasă că în perioadele în care a realizat veniturile se afla în Belgia, iar potrivit adresei nr. Z de la Colegiul Tehnic „Z” din Z acesta era salariat în funcția de profesor titular al instituției de învățământ menționate.

Pe cale de consecință, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod corect au calculat în sarcina persoanei fizice autorizate X taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă totală de Z lei asupra veniturilor în sumă de Z lei realizate după data la care acesta trebuia să se înregistreze ca plătitor de taxă, pe anii 2007 – 2009.

Referitor la **majorările și dobânzile de întârziere în sumă de Z lei** aferente taxei pe valoarea adăugată, precizăm că acestea sunt datorate potrivit principiului de drept “accesorium sequitur principale” – secundarul urmează principalul, fiind calculate în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 și ale OUG nr. 39/ 2010 și nr. 88/ 2010 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, care arată că:

”Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Iar, **penalitățile de întârziere în sumă de Z lei** sunt datorate în conformitate cu prevederile art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

”Art. 120¹. (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulate de persoana fizică autorizată X din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv